„Господару мој, сачувај ми веру моју у коју се поуздам

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Господару мој, сачувај ми веру моју у коју се поуздам, овај свет на којем живим и ахирет на који се враћам, и нека ми живот буде повећање сваког добра, а смрт олакшање од сваког зла.“

[رواه مسلم] [صحيح]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у својој дови замолио је за темељне врлине морала које треба употпунити. Ове врлине обухватају добробит у вери, на овом и на оном другом свету. У овој краткој, али сажетој дови, нагласио је важност исправности у ове три сфере, почевши од исправности вере, јер с њом долази спас и успех на оба света. „Господару мој, сачувај ми веру моју“, тј. упути ме да поступам према правилима вере на најбољи начин. „Сачувај ми веру у коју се поуздам (у којој је моја заштита)“, тј. веру која чува све моје ствари и послове. Ако се исквари моја вера, поквариће се и све што је везано за мене, и тада ћу бити изгубљен и на губитку. Такође, исправност и потпуност вере не могу се остварити без поправљања стања на овом свету. Зато је учио: „...и овај свет...“ дајући ми здравље, сигурност, опскрбу, добру супругу, племениту децу и све што ми је потребно, а да буде халал и да ми помаже у послушности Теби. Након тога, образложио је дову везану за овај свет, рекавши: „...на којем живи...“ тј. овај свет на којем боравим за време свога живота. Такође, молио је за добро онога света, рекавши: „...ахирет на који се враћам...“, тј. мој повратак Теби, а то се постиже исправним делима, као и тиме да нас Аллах упути искреном робовању и да нам подари лепу завршницу на овом свету. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, споменуо је овај свет након онога, јер је овај свет средство које нас води ка успеху на оном другом. Онај ко буде устрајан у чињењу онога што му је Узвишени Аллах наредио на овом свету, биће спашен и срећан у будућем животу. „...и нека ми живот“ који живим на овом свету буде „повећање сваког добра“, односно да што више чиним добра дела, „а смрт“, односно њен скори долазак, „нека буде олакшање од сваког зла“, од искушења, немарности, те спас од потешкоћа и брига.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/5482